

897

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 9 września 1999 r.

w sprawie ogólnych warunków przyłączania sieci telekomunikacyjnych oraz zasad rozliczeń.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 47, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) przyłączenie sieci — zespół działań technicznych i organizacyjnych, podejmowanych przez operatorów telekomunikacyjnych, mających na celu trwałe połączenie sieci, z których co najmniej jedna jest siecią użytku publicznego,
- 2) rozliczenia — rozliczenia pomiędzy operatorem sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego a operatorem lub użytkownikiem sieci z tytułu wykorzystania obu sieci do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 3) infrastruktura przyłączenia — budynki, budowle i urządzenia służące do przyłączenia sieci między operatorami.

§ 2. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego jest obowiązany zapewnić uprawnionym podmiotom równoprawne warunki przyłączenia ich sieci do sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego, zachowując ciągłość świadczenia usług oraz nie pogarszając ich jakości.

2. Sposób przyłączenia sieci nie może ograniczać możliwości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez operatorów łączonych sieci, stosownie do możliwości każdej z sieci.

3. Przyłączenie sieci telekomunikacyjnych organów ustawowo powołanych do wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa do sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego powinno być traktowane priorytetowo.

§ 3. 1. Operatorzy łączonych sieci telekomunikacyjnych są obowiązani:

- 1) umożliwić wzajemny dostęp do posiadanej infrastruktury przyłączenia oraz do łączy telekomunikacyjnych, w zakresie niezbędnym do realizacji punktu styku między sieciami,
- 2) przekazywać sobie wzajemnie dane dotyczące międzysieciowego ruchu telekomunikacyjnego, w zakresie uzasadnionym potrzebami rozliczeń,
- 3) zawiadamiać się co najmniej z półrocznym wyprzedzeniem, o ile nie uzgodnią inaczej, o planowanych

zmianach w swojej sieci, wymagających wprowadzenia zmian w sieci drugiej strony.

2. Operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego posiadający pozycję dominującą w rozumieniu ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547) jest obowiązany oferować innym operatorom i użytkownikom sieci użytku publicznego warunki połączenia sieci nie gorsze od stosowanych przez siebie w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi, lub w stosunkach z innymi operatorami, prowadzącymi działalność w podobnych warunkach.

3. W ramach przyłączenia sieci operator sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany zapewnić abonentom przyłączonej sieci dostęp do jednostek i organów powołanych do niesienia pomocy i korzystających z numeracji skróconej, w sposób uzgodniony z tymi jednostkami i organami.

§ 4. 1. Przyłączenie sieci następuje na pisemny wniosek uprawnionego podmiotu. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) kopię dokumentu stwierdzającego uprawnienie do prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji, jeżeli takie uprawnienie jest wymagane,
- 2) informacje o danych technicznych dotyczących: proponowanych punktów styku między sieciami, rodzajów usług oraz przewidywanego natężenia i struktury ruchu międzysieciowego,
- 3) informacje dotyczące miejsca i sposobu przyłączenia sieci,
- 4) proponowane terminy przyłączenia sieci.

2. W terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego ma obowiązek uzgodnić z operatorem wnioskującym o przyłączenie sieci termin tego przyłączenia, punkty styku, wymagane parametry techniczne oraz protokoły komunikacyjne i synchronizacyjne, przy uwzględnieniu zasady optymalizacji kosztów przyłączenia sieci.

§ 5. 1. Doprowadzenie linii łączących sieć przyłączaną do wyznaczonych punktów styku należy do obowiązków operatora sieci przyłączanej, z tym że doprowadzenie linii łączących sieć telekomunikacyjną użytku publicznego z sieciami, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia, należy do obowiązków operatora sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

2. Obowiązek rozbudowy sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego, niezbędnej do przyłączenia innej sieci telekomunikacyjnej, spoczywa na operatorze przyłączającym sieć telekomunikacyjną innego operatora.

3. Strony mogą uzgodnić inne warunki przyłączenia niż określone w ust. 1 i 2, jeżeli nie naruszy to przepisów prawa oraz nie pogorszy możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych przez abonentów przyłączonych sieci.

4. Doprowadzanie linii łączących sieć użytku publicznego z sieciami jednostek wykonujących działalność w dziedzinie telekomunikacji, podległych Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministrowi Spraw Zagranicznych, jest realizowane na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 6. 1. Przedmiotem umowy o współpracy, o której mowa w art. 38 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 47, poz. 461), zwanej dalej „ustawą o łączności”, są w szczególności:

- 1) ustalenia dotyczące umiejscowienia punktów styku sieci telekomunikacyjnych,
- 2) warunki techniczne przyłączenia sieci telekomunikacyjnych,
- 3) warunki korzystania z infrastruktury przyłączenia,
- 4) metody i stawki rozliczeń oraz warunki płatności,
- 5) tryb postępowania w przypadku rozbieżności powstałych w trakcie dokonywania rozliczeń, w tym rozbieżności wynikających z pomiaru ruchu przekazywanego pomiędzy sieciami,
- 6) zasady odpowiedzialności stron z tytułu niewykonania umowy,
- 7) tryb postępowania w przypadkach przebudowy sieci telekomunikacyjnych stron, a także w przypadkach awarii lub stanów szczególnego zagrożenia,
- 8) warunki rozwiązania umowy, zapewniające ochronę interesów abonentów, w szczególności zachowanie ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym, oraz uwzględniające potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

2. W terminie miesiąca od otrzymania wniosku, o którym mowa w § 4, operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego posiadający pozycję dominującą jest obowiązany przedstawić wnioskodawcy projekt umowy o współpracy zawierający proponowane stawki rozliczeń oraz propozycje innych ustaleń, określonych w ust. 1.

§ 7. 1. Przyłączenie sieci telekomunikacyjnej na podstawie umowy o współpracy powinno być poprzedzone komisyjnym sprawdzeniem zgodności parametrów technicznych w punktach styku sieci oraz realizacji wszystkich funkcji przewidzianych dla danej sieci.

2. Komisja z udziałem przedstawicieli operatorów łączonych sieci dokonuje sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, w sposób nie powodujący zakłóceń w korzystaniu z usług przez abonentów. Po dokonaniu czynności sprawdzających strony podpisują protokół stwierdzający możliwość przyłączenia sieci.

3. Niezwłocznie po podpisaniu protokołu, o którym mowa w ust. 2, dokonuje się przyłączenia sieci.

§ 8. Umowa o współpracy, o której mowa w § 6, powinna określać warunki rozliczeń, z zachowaniem:

- 1) zasady równoprawnego traktowania uprawnionych podmiotów, rozumianej jako prawo do zawarcia umowy na warunkach nie gorszych niż w umowach zawartych przez innych operatorów przyłączonych do sieci operatora sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego, prowadzących działalność telekomunikacyjną w podobnych warunkach,
- 2) zasady przyjmowania za podstawę rozliczeń wskazań zainstalowanych przez obie strony urządzeń rejestrujących międzysieciowy ruch telekomunikacyjny.

§ 9. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego posiadający pozycję dominującą:

- 1) nie może wiązać stawek rozliczeń z wysokością stosowanych przez siebie opłat za świadczone usługi,
- 2) nie może żądać opłaty za jakiegokolwiek składniki kosztów, które nie są ściśle powiązane z usługą, jakiej żąda operator sieci przyłączanej,
- 3) powinien kalkulować opłaty za korzystanie z jego sieci w celu realizacji usług operatora sieci przyłączanej wyłącznie na podstawie uzasadnionych kosztów wynikających z przyjęcia dodatkowego ruchu telekomunikacyjnego, z uwzględnieniem proporcjonalnego udziału kosztów pośrednich i ogólnego zarządu,
- 4) jest obowiązany, w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów wynikających z przyjęcia dodatkowego ruchu telekomunikacyjnego, w rozliczeniach brać pod uwagę doświadczenie innych operatorów europejskich działających na konkurencyjnych rynkach, z uwzględnieniem stopnia rozwoju rynku polskiego,
- 5) jest obowiązany uzasadnić proponowane stawki rozliczeń i sposób ich kalkulacji.

2. Wysokość opłat za użytkowanie infrastruktury przyłączenia wykorzystywanej do współpracy sieci powinna być ustalona na podstawie uzasadnionych kosztów z uwzględnieniem należytego zysku.

§ 10. 1. Operator strefowej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego jest uprawniony do pobierania od operatora, z którym zawarł umowę o współpracę, dodatkowych dopłat z tytułu niezrównoważenia taryf oraz prowadzenia inwestycji na terenach wiejskich.

2. Przy ustalaniu dodatkowej dopłaty, o której mowa w ust. 1, operator jest obowiązany uwzględnić:

- 1) deficyt dostępu lokalnego wynikający z różnicy pomiędzy uzasadnionymi kosztami inwestycyjnymi i eksploatacyjnymi poniesionymi przez siebie na budowę i eksploatację pętli lokalnej w gminach wiejskich a przychodami z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych w tej pętli w przeliczeniu na jednego abonenta, z wyłączeniem przychodów z tytułu dopłaty, o której mowa w ust. 1,
- 2) relację pomiędzy liczbą abonentów przyłączonych przez tego operatora w gminach wiejskich, w roku poprzedzającym ustalenie dopłaty, a ogólną liczbą abonentów przyłączonych przez niego w tym roku,
- 3) stopień niezrównoważenia taryf.

3. Operator jest obowiązany przedstawić Ministrowi Łączności oraz operatorowi, od którego żąda dopłaty, kalkulację, w której uzasadni wysokość i sposób ustalenia proponowanej dopłaty.

4. Na żądanie Ministra Łączności operator jest obowiązany na własny koszt poddać badaniu przez biegłego rewidenta prawidłowość sporządzenia kalkulacji oraz ustalenia dopłaty.

5. Wysokość dopłaty, o której mowa w ust. 1, ustala się w umowie o współpracy i podaje do publicznej wiadomości.

6. W przypadku sporu pomiędzy operatorami o wysokość dopłaty, ustalenia jej dokonuje na wniosek strony Minister Łączności. Minister może dokonać tego ustalenia z uwzględnieniem wyników badania kalkulacji przez powołanego przez siebie biegłego rewidenta. Jeżeli rozbieżność między wynikami badania a kalkulacją przekracza 10%, koszt badania ponosi operator żądający dopłaty.

7. Minister w terminie do 31 maja każdego roku podaje do publicznej wiadomości zalecaną maksymalną wysokość dopłaty, o której mowa w ust. 1.

8. Operator, który świadczy usługi strefowe oraz międzystrefowe lub międzynarodowe, może korzystać z uprawnienia do dopłat, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem wyodrębnienia w ramach prowadzonej rachunkowości ewidencji dla każdego rodzaju usług.

9. Dopłata, o której mowa w ust. 1, może być pobierana tylko wtedy, gdy liczba nowych abonentów podłączonych w gminach wiejskich w roku poprzedzającym ustalenie dopłaty stanowiła co najmniej 20% abonentów podłączonych przez tego operatora w tym samym roku.

10. Dopłatę, o której mowa w ust. 1, dodaje się do każdej jednostki rozliczeniowej.

§ 11. 1. Należność z tytułu rozliczeń powstaje z chwilą zrealizowania usługi telekomunikacyjnej.

2. Operatorzy i użytkownicy sieci są obowiązani do zainstalowania, na własny koszt, niezbędnych urządzeń rejestrujących ruch telekomunikacyjny, których wskazania stanowią podstawę rozliczeń.

3. Każda ze stron jest obowiązana umożliwić drugiej stronie, z którą jest związana umową, zapoznanie się z wynikami i ze sposobem prowadzenia rejestracji, o której mowa w ust. 2.

§ 12. 1. Operatorzy obowiązani są do ustanowienia umocowanych przedstawicieli prowadzących negocjacje od chwili złożenia wniosku o przyłączenie sieci do czasu podpisania umowy lub rozstrzygnięcia sporu w trybie art. 38 ustawy o łączności.

2. Na wniosek strony, warunki współpracy i rozliczeń, ustalone przez Ministra Łączności w trybie art. 38 ust. 4 ustawy o łączności, mogą obejmować okres od dnia bezskutecznego upływu okresu trzech miesięcy, o którym mowa w tym przepisie.

3. Zmiana warunków współpracy i rozliczeń ustalonych w umowie albo w trybie art. 38 ust. 4 ustawy o łączności może nastąpić w trybie tego przepisu na uzasadniony wniosek każdej ze stron, gdy warunki współpracy i rozliczeń nie zostały zmienione w ciągu trzech miesięcy od daty wystąpienia strony o ich zmianę albo gdy zmiana dokonana w tym terminie nie określa warunków współpracy koniecznych do wykonywania koncesji.

§ 13. Operator sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego posiadający pozycję dominującą jest obowiązany do niezwłocznego przedstawiania Ministrowi Łączności zawartych umów o współpracy oraz informacji o dokonanych zmianach tych umów.

§ 14. Operator sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego posiadający pozycję dominującą jest obowiązany dostosować zawarte przez siebie umowy o współpracy do wymogów rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 15. 1. Operator ogólnopolskiej sieci użytku publicznego posiadający pozycję dominującą jest obowiązany zapewnić, z zastrzeżeniem ust. 2, na żądanie każdego operatora sieci międzystrefowej uruchomienie punktów styku w swojej sieci, odrębnie dla każdej strefy numeracyjnej, w taki sposób, aby nie później niż od dnia 1 lipca 2000 r. każdy abonent sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego miał możliwość korzystania przy realizacji połączeń międzystrefowych z sieci operatora międzystrefowego żądającego udostępnienia punktów styku.

2. Operatorzy, o których mowa w ust. 1, nie później niż do dnia 1 maja 2000 r., są obowiązani uruchomić punkty styku co najmniej w strefach numeracyjnych, w których zlokalizowane są telefoniczne centrale międzynarodowe, a nie później niż do dnia 1 lipca 2000 r. w strefach numeracyjnych, w których są zlokalizowane telefoniczne tranzytowe centrale międzymiastowe należące do operatora ogólnopolskiej sieci użytku publicznego posiadającego pozycję dominującą.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 26 października 1995 r. w sprawie ogólnych warunków przyłączania sieci telekomunikacyjnych oraz zasad rozliczeń (Dz. U. Nr 127, poz. 608).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 14, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *M. Srebro*